

Arrest

nr. 171 746 van 13 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2016.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2016 in plaats van 31 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaten J. HARDY en C. DESENFANS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de clan Ashraaf te behoren. U hielp vrienden in een studio waar films werden verhuurd. Jullie kregen drie waarschuwingen om met die activiteiten te stoppen. Uw vrienden werden vervolgens gearresteerd op straat door Al Shabaab. De twee jongens vluchtten, daarbij werd één van hen neergeschoten. U zette het werk voort, omdat u de sleutels van de studio had. Al Shabaab kwam terug om de studio in brand te steken. U had uit de studio een dvd-speler en films meegenomen, die u installeerde in een opslagruimte in uw huis. Vanaf dat moment begon u zelf in het geheim films te verhuren. U kreeg opnieuw drie dreigbrieven waarin stond dat u met deze

activiteiten moest stoppen, maar u weigerde dat te doen. Op 1 april 2015 werd u door Al Shabaab opgepakt en meegenomen en gevangen gezet. U werd tot de dood veroordeeld, maar u kon ontsnappen. U schuilde bij een man genaamd Ahmed, terwijl uw vader vanuit Mogadishu uw vertrek regelde. U reisde met een auto van Baardheere naar Mogadishu. Op 20 april 2015 vertrok u vanuit Mogadishu met het vliegtuig naar Dubai. Op 24 juni 2015 kwam u aan in België, waar u op 25 juni 2015 asiel aanvraagde.

U legde geen documenten voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 25 januari 2016, p.2). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielerzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Baardheere op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan kennis over de sociale omstandigheden in de stad.

U weet wel dat de dominante clan in Baardheere de Marehaan is, maar niet welke subclans van de Marehaan er in Baardheere aanwezig zijn (gehoorverslag van het CGVS, 25 januari 2016, p.8). In Somalië is het clansysteem echter de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor (zie informatie in het administratieve dossier). Aangezien u beweert heel uw leven in Baardheere doorgebracht te hebben, mag van u redelijkerwijs verwacht worden dat u enige kennis hebt over de belangrijkste maatschappelijke actoren in uw streek. Het is niet waarschijnlijk dat u geen enkele weet zou hebben over welke subclans van de dominante clan vertegenwoordigd zijn in uw stad. Wanneer u gevraagd wordt naar een verklaring waarom u deze – in uw regio belangrijke – subclans niet kent, zegt u dat u nooit de kans had omdat te leren, omdat u 'altijd bezig was'. U beweert dat die kennis voor u 'niet belangrijk was' en dat u uw 'tijd niet verdeed aan die onzin' (CGVS, p.6-7). Deze verklaring volstaat echter niet, rekening houdend met uw bewering dat u de stad nooit hebt verlaten en het voornoemde maatschappelijke belang van het clansysteem in Somalië, ook op een zeer lokaal niveau.

Bovendien kan het Commissariaat-generaal niet aanvaarden dat u tot de minderheidsclan Ashraaf behoort, aangezien u niet over de minste kennis in verband met uw eigen clan beschikt. U weet enkel dat de Ashraaf afstammen van 'Fadumo', maar u weet niet wie dat is (CGVS, p.7). U weet enkel dat het 'iets met geloof is of zo', en u zegt dat u 'niet zo geïnteresseerd bent in dat gedoe' (CGVS, p.7). Daardoor komt deze beperkte kennis ingestudeerd over. De Ashraaf claimen immers af te stammen van

'Fadumo bin Rasuul', de dochter van de profeet Mohamed (zie informatie in het administratieve dossier). Het is heel opmerkelijk dat u wel de clanlijn van de Ashraaf kan opsommen, maar geen weet hebt van het meest elementaire feit over de herkomst van de clan.

Uw herkomst uit Baardheere wordt bovendien ernstig ondergraven doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont.

U kan immers slechts één dorp uit de omgeving van Baardheere correct opnoemen, namelijk het dorp Hureyna (CGVS, p. 6). De andere dorpen die u opsomt, Birtadheer en Dalocada, werden in de beschikbare landeninformatie van het Commissariaat-generaal niet teruggevonden in de buurt van Baardheere (zie informatie in het administratieve dossier). Voor de rest zegt u de namen van de dorpen niet te kennen (CGVS, p.6). Wanneer u gevraagd wordt waarom u, ondanks twintig jaar in de stad te wonen, nauwelijks kennis hebt over de dorpen in de omgeving, antwoordt u dat u wel van alles had gehoord, maar dat u niet de mogelijkheid had om er zelf naartoe te gaan (CGVS, p.7). Bovendien situeert u de dorpen die u op het einde van het gehoor worden aangereikt manifest verkeerd (CGVS, p.22). U situeert de dorpen Buulo Leysaan en Saariley in de richting van Mogadishu. Deze twee dorpen liggen allebei echter in de tegenovergestelde richting, vanuit de stad gezien (zie informatie in het administratieve dossier). Beide dorpen liggen heel dicht bij Baardheere, vlakbij de kant van de stad waar u zelf beweert gewoond te hebben. Het is niet aannemelijk dat u heel uw leven in Baardheere, in de wijk Horseed, gewoond zou hebben, en niet zou weten welke dorpen er vlak buiten die wijk aan Baardheere grenzen.

Bovendien hebt u geen doorleefde kennis over Baardheere, de stad waar u heel uw leven zou hebben gewoond. Wanneer u gevraagd wordt om zo gedetailleerd mogelijk de weg te vertellen tussen uw huis in de wijk Horseed en een taxiplaats in de wijk Buulo Keskey, die u naar eigen zeggen vaak bezocht, antwoordt u eerst erg kort en beknopt (CGVS, p.12). Er wordt verduidelijkt dat van u verwacht wordt dat u alle herkenningspunten die u zich kan herinneren vertelt, gaande van bomen en palen tot winkels, moskeeën en andere zaken (CGVS, p.12). Daarop vermeldt u een onafgemaakt gebouw, een theehuis, een garage, een snoepwinkel, een sigarettenwinkel, een schoenenwinkel en een apotheek (CGVS, p.13). De stad Baardheere is door de rivier Juba verdeeld in twee delen. Uw huis ligt op de westelijke oever, de wijk Buulo Keskey, waar u de taxiplaats situeert, ligt op de oostelijke over (zie informatie in het administratieve dossier). De twee zijden van de stad zijn met elkaar verbonden door een brug van ongeveer honderd meter lang (zie informatie in het administratieve dossier). Ondanks het feit dat u wel weet dat de stad in twee delen verdeeld is, kan u deze kennis niet linken aan werkelijke ervaring, waardoor uw kennis ingestudeerd overkomt (CGVS, p.13). Op de route die u beschrijft moet u namelijk de brug oversteken. Aangezien u gevraagd werd naar alle herkenningspunten op de weg, is het zeer opvallend dat u de brug niet vermeldt. Tot driemaal toe wordt u een weg gevraagd die u volgens landeninformatie over die brug zou leiden, en telkens wordt benadrukt dat u alle herkenningspunten moet vertellen (CGVS, p.12-13; p.18-19; p.20). U antwoordt verschillende keren dat u liever wilt tekenen dan beschrijven (CGVS, p.19; p.20). Dit komt ingestudeerd over, aangezien u zegt meer dan 20 jaar in Baardheere gewoond te hebben. Het is niet aannemelijk dat iemand die dat traject jarenlang heeft afgelegd, het beter van bovenaf kan tekenen dan vanuit eigen ervaring beschrijven. Geen enkele keer vermeldt u de brug. Zelfs wanneer u expliciet wordt gevraagd of u nog iets tegenkwam tussen uw eigen huis en de Moskee Jaamac (één van de eerste gebouwen op de oostelijke oever – zie informatie in het administratieve dossier), vermeldt u de brug niet (CGVS, p.21).

U hebt eveneens geen goede kennis over de grote wegen die vertrekken vanuit Baardheere. Bij het beschrijven van de weg hebt u het over 'de weg naar Hammer' (CGVS, p.19). U stelt dat u daarmee niet de weg de stad 'Hammer' (Mogadishu) bedoelt, maar dat er een plek ligt 'waar je kan spelen', en dat het de benaming van een winkel is. De weg waar u het over heeft gaat wel degelijk naar Baidoa en Mogadishu (zie informatie in het administratieve dossier). Op het einde van het gehoor hebt u het echter wel over een weg naar Mogadishu. U situeert Garbahaarrey, de hoofdstad van uw provincie, verkeerd in die richting (CGVS, p.22). De weg naar Garbahaarrey loopt in de tegenovergestelde richting, en loopt dwars door uw eigen wijk (zie informatie in het administratieve dossier). Het is niet aannemelijk dat u heel uw leven in die wijk hebt gewoond en niet zou hebben geweten dat de grote weg die er doorheen loopt naar Garbahaarrey gaat.

Wanneer u geconfronteerd wordt met de twijfels over uw herkomst, antwoordt u dat uw kennis beperkt was omdat u 'altijd thuis zat en niet buiten rondhing', en dat u niet sociaal vaardig was (CGVS, p.20). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen dat u 'vaak' op de plaats van de taxi's kwam (CGVS, p.12). Daarnaast is het in tegenspraak van uw verklaringen tijdens uw asielrelaas, namelijk dat u bij een studio werkte en 'veel contact had met vrienden' (CGVS, p.15). Bovendien werd tijdens het gehoor enkel gepeild naar uw kennis over uw onmiddellijke leefomgeving. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baardheere gelegen in de provincie Gedo en daadwerkelijk over de

Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 14 januari 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Puntland seeks resources as Somali militants enter its territory, 6 augustus 2015, Reuters.com", "Yusuf Aden, "Somalia: Puntland Security Lapse", 10 mei 2015" en "ISS Africa, "The political development of Somaliland and its conflict with Puntland".

Ter terechtzitting legt verzoeker "ID'kaart broer die geboren is in Mogadishu", "ID'kaart tantes die geboren zijn in Mogadishu, Belatwene..." en "ID'kaart oma, geboren in Baydhabo" neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 7 maart 2015 een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen" en van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoeker geeft toe dat hij gelogen heeft over zijn afkomst. Hij stelt thans dat hij niet afkomstig is uit Baardheere, maar uit Bossaso in Puntland. Hij dacht "dat omwille van de permanente problemen in

Baardheere, hij meer kans zou hebben om in aanmerking te komen voor internationale bescherming dan als hij de waarheid zou vertellen”, maar “de bespreking van de bestreden beslissing met zijn raadsman heeft verzoeker laten inzien dat hij nog de kans had om de waarheid te vertellen”.

Verzoeker benadrukt dat hij wél *“veel informatie kan geven over zijn land van herkomst”* en dat hij *“veel weet over Somalië”*. Hij meent dat *“op geen enkel moment betwist (wordt) in de bestreden beslissing dat verzoeker uit Somalië afkomstig zou zijn”*.

Verzoeker gaat in op de veiligheidssituatie in Puntland en meent dat deze regio gekenmerkt wordt *“door ernstig willekeurig geweld zoals bevestigd door een groot aantal rapporten”* en hij verwijst dienaangaande naar de bij het verzoekschrift gevoegde artikelen *“Puntland seeks resources as Somali militants enter its territory, 6 augustus 2015, Reuters.com”, “Yusuf Aden, “Somalia: Puntland Security Lapse”, 10 mei 2015”* en *“ISS Africa, “The political development of Somaliland and its conflict with Puntland”*. Hij meent dat *“gezien de veiligheidssituatie moet aan verzoeker de subsidiaire bescherming worden verleend of moet de bestreden beslissing worden vernietigd om aan het CGVS toe te laten om verder onderzoek te doen naar de afkomst van verzoeker”*.

Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad en vraagt *“dat zijn nood aan bescherming onderzocht wordt rekening houdend met zijn Somalische nationaliteit, waarnaar het CGVS geen grondig onderzoek heeft gedaan”*, gelet op zijn *“kennissen over Somalië”* en *“het feit dat hij Somalië praat”*.

Verzoeker meent dat *“de vernietiging van de bestreden beslissing zou ook aan verzoeker toelaten om zijn asielrelaas toe te lichten zodat hem het vluchtelingenstatus kan worden toegekend”* en besluit dat *“de vrees van verzoeker moet inderdaad worden geoordeeld ten aanzien van Puntland en niet van Baardheere zoals in de bestreden beslissing”*.

Verzoeker vraagt *“hem het statuut van vluchteling te erkennen of de subsidiaire bescherming toe te kennen”*. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker de Belgische autoriteiten intentioneel heeft trachten te misleiden en vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, volledig afwijkende verklaringen aflegt aangaande zijn herkomst en vervolgingsfeiten. Van een asielzoeker mag nochtans te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het manifest misleidende karakter van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij zijn gehoor op het Commissariaat-generaal doet afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

2.5. De loutere stelling dat *“de bespreking van de bestreden beslissing met zijn raadsman heeft verzoeker laten inzien dat hij nog de kans had om de waarheid te vertellen”*, kan niet vergoelijken dat verzoeker zijn ware herkomst bij aanvang van zijn asielprocedure niet kenbaar heeft gemaakt.

De Raad wijst er nog op dat verzoeker reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld: *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies). Bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal werd nog benadrukt: *“Voor een juiste beoordeling van uw asielaanvraag is het zeer belangrijk dat u naar waarheid vertelt in welk land u bent geboren en heeft gewoond. (...) Als u niet correct uitlegt waar en in welke omstandigheden u de laatste periode vóór uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke nationaliteit, achtergrond en leefsituatie, maakt u evenmin uw nood aan bescherming aannemelijk.”* (gehoor, p. 2). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal werd verzoeker bovendien geconfronteerd met het feit dat de dossierbehandelaar geen geloof hechtte aan zijn beweerde afkomst (*“Op dit moment hebt u mij niet kunnen overtuigen dat u mij de waarheid vertelt en dat u werkelijk afkomstig bent uit Baardheere”*; gehoor, p. 20), waarop verzoeker echter bleef volharden in zijn leugenachtige verklaringen. Op het einde van het gehoor werd verzoeker nog gevraagd of hij opmerkingen had, maar hij liet na het bedrieglijk karakter van zijn verklaringen toe te geven (gehoor, p. 22). Verzoeker werd aldus vanaf het begin van zijn asielprocedure gewezen op het belang van de waarheid te vertellen over zijn afkomst en relaas en kreeg gedurende de asielprocedure meermaals de kans (alsnog) de waarheid te vertellen, maar hij bleef vasthouden aan zijn afkomst uit Baardheere, waarvan hij nu toegeeft dat deze gelogen is.

2.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker dacht *“dat omwille van de permanente problemen in Baardheere, hij meer kans zou hebben om in aanmerking te komen voor internationale bescherming dan als hij de waarheid zou vertellen”*, blijkt aldus dat verzoeker leugenachtige en verzonnen verklaringen aflegde omdat hij meende dat zijn ware herkomst en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.7. Gelet op het voorgaande kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de nieuwe versie van verzoekers asielrelaas, alwaar hij beweert afkomstig te zijn uit Puntland, Somalië. Bovendien blijft het in het verzoekschrift dienaangaande bij loutere verklaringen en onderneemt verzoeker geen poging deze blote beweringen enigszins met objectieve stukken te staven.

2.8. De stellingen in het verzoekschrift dat hij wél *“veel informatie kan geven over zijn land van herkomst”*, dat hij *“veel weet over Somalië”* kan geenszins blijken uit het administratief dossier, zoals terecht in de bestreden beslissing wordt hernomen. Dat verzoeker *“Somalië praat”*, is evenmin afdoende om tot zijn Somalische afkomst te besluiten, noch om een zicht te krijgen op waar hij (recentelijk) verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. De loutere kennis van de Somalische taal is overigens onvoldoende om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Daarenboven houdt het spreken van

de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden.

2.9. De ter zitting neergelegde documenten - de "*ID'kaart broer die geboren is in Mogadishu*", van het Verenigd Koninkrijk, de "*ID'kaart tantes die geboren zijn in Mogadishu, Belatwene...*", van België, Nederland en het Verenigd Koninkrijk, en de "*ID'kaart oma, geboren in Baydhabo*", van het Verenigd Koninkrijk - kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoeker, die aangaande zijn persoon geen enkel document neerlegt, kan de familieband met deze personen immers niet aantonen. Voorts kan uit deze documenten niet blijken op basis van welke (objectieve) gegevens de geboorteplaatsen en nationaliteiten van deze personen werd vastgesteld. Ten slotte zelfs al zouden deze personen familieleden zijn, of clanleden afkomstig zijn uit Somalië dan kunnen deze documenten verzoekers eigen (Somalische) nationaliteit niet aantonen en al geenszins verzoekers beweerdelijk verblijf in Puntland.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.12. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt vanwaar hij afkomstig is. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.13. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit (Puntland) Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in (Puntland) Somalië. Zijn uiteenzetting in het verzoekschrift over de veiligheidssituatie in Puntland, waarvoor hij verwijst naar de bij het verzoekschrift gevoegde artikelen "*Puntland seeks resources as Somali militants enter its territory, 6 augustus 2015, Reuters.com*", "*Yusuf Aden, 'Somalia: Puntland Security Lapse', 10 mei 2015*" en "*ISS Africa, 'The political development of Somaliland and its conflict with Puntland'*", is dan ook niet dienstig.

2.14. Zelfs indien alsnog geloof zou worden gehecht aan de door verzoeker nieuwe opgeworpen afkomst uit Puntland, Somalië, dan merkt de Raad op dat uit de informatie bij de verweernota blijkt dat er in Puntland geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van "*COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland*" van 15 juli 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan de verweernota -, stelt de Raad immers vast dat de situatie in de delen van Puntland die onder de controle van de overheid staan stabiel is dan in Zuid- en Centraal-Somalië. De uitzonderingen zijn delen van het kustgebied en het Galgala-gebergte. Al-Shabaab Northeast (ASNE) is in 2014 opnieuw actiever geworden in Puntland. De strijdkrachten van Puntland lanceren in 2014 en opnieuw in 2015 meermaals een offensief om ASNE uit hun basissen in het Galgala-gebergte te verdrijven. In het Galgala-gebergte zijn er meerdere gevechten tussen de strijdkrachten van Puntland en ASNE. ASNE voerde het aantal aanslagen met IED's op. De aanslagen van ASNE, en soms ook onbekende gewapende mannen, zijn in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, meestal politie of leger, en één aanslag is gericht tegen een voertuig van de VN. Het aantal burgers dat hierbij gedood of verwond wordt, blijft beperkt. Er zijn in 2015 ook enkele doelgerichte moorden in Puntland, bijvoorbeeld op een parlementslid of op twee personen die ASNE beschuldigt van samenwerking met de overheid. Er doet zich ook geweld tussen personen van verschillende clans voor, waarbij er soms ook enkele doden vallen. De bij het verzoekschrift gevoegde artikelen - "*Puntland seeks resources as Somali militants enter its territory, 6 augustus 2015*,

Reuters.com", "Yusuf Aden, "Somalia: Puntland Security Lapse", 10 mei 2015" en "ISS Africa, "The political development of Somaliland and its conflict with Puntland"" toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK